

A POROSZ GÁRDA VEZETETT . . .

Róma, december 22. Az ide érkezett oroszországi jelentések szerint a Visztula és a Wartha közti, továbbá a lodz—lovici csatában tizenhét német hadtest vett részt. Leghevesebbek voltak a küzdelmek az orosz jelentés szerint *Strikow és Brzeziny között, ahol a porosz gárda vezetett a támadásban.* A Mlava-menti akciók minden különösebb esemény nélkül tovább folytak. Általában a Visztulánál orosz részről nem jelentenek változást.

HARCOK UNGBAN.

Nagyberezna, december 22. Az oroszok ungi terepének legfontosabb pontja egy 1035 méter magas hegy volt. Ezen a helyen beton-sáncokat készítettek maguknak és drótsővényekkel kerítették be a magaslatot. Katonáink tegnap éjszaka ezt a hegyet *rohammal elfoglalták.* A csapatok szigorú parancsot kaptak, hogy lövést ne adjanak, nehogy a puskák zaja fölébressze a hegy közelében alvó orosz csapatokat. Az orosz védőcsapat tényleg mélyen aludt, mialatt katonáink csendben felkuszta a hegyre. *Egy magyar altiszt vágta el elsőnek a drótkerítést. Vitézeink bajonettel támadták meg az oroszokat, akik közül 150 embert elfogtak.* Két gépfegyvert is zsákmányoltunk. *A magas hegy birtokában csapataink teljesen urai az ungi határvidéknek.*

Aszegedi honvédhuszárok hősiessége.

A december első felében lefolyt galíciai harcokban nagy szerepet játszottak közös huszárezredeink mellett a szegedi 3-ik honvédhuszárezred 2-ik századának huszárai, akik a *limanovói* csatában vettek részt. Téves a lapoknak az az állítása, mintha ott az egész 3-ik honvédhuszárezred vett volna részt. Ott csak a *Diószeghy* Aladár honvédhuszárszázados parancsnoksága alatt álló különítmény játszott szerepet. Honvédhuszáraink lovairól leszállva harcoltak a háromszoros túlerőben levő orosz gyalogsággal és tüzéséggel; rohamot roham után vertek vissza, miközben naponta foglyokat ejtettek és szállítottak a lovashadosztály parancsnokságához. E közben az oroszok folyton erősítéseket kaptak s azért annak a feladatnak a megoldása, hogy a mi huszáraink minden erejük megfeszítésével addig védjék a frontot és tartóztassák fel az ellenséget, míg erősítő csapataink megérkeznek, már-már szinte lehetetlennek látszott. Midőn a 13. közös huszárezred az ellenség golyózáporától elárasztva hátrálni volt kénytelen, az előtörő 9-ik közös huszárezred és a mi honvédhuszárjaink Rajta-kiátással rávetették magukat az előre törtető oroszokra és puskatussal, ásóval verték le és pusztították el a szembenálló muszlakákat, akik közül sokakat el is fogtak; *Diószeghy* Aladár százados különítménye egymaga 300 orosz ejtett foglyul. Az utolsó rohamban, amely december 11-ikén reggel történt, maga *Diószeghy* százados is súlyosan megsebesült, amint derék huszárait rohamra vezette és lelkesítette. Rajta kívül még *Dáni* zászlós is megsebesült. De a *limanovói* ütközet sorsa eldőlt. Az oroszok meghátráltak s hanyatthomlok menekültek. Az egész orosz fronton megbomlott a rend, aminek következménye 26,000 orosz fogoly lett.

Mindenesetre honvédhuszárjaink e csatában új és szép példáját adták az igazi magyar vitézségnek és hősiességnek. A „vörös ördögök” most is kitettek magukért. Vitézségüket *Clio* örök emléküi és példaadásul feljegyzi a 3-ik honvédhuszárezred annáleseibe, mert hadi lobogójukon ott díszlik a fenséges szózat: Dulce et decorum est pro patria mori.

A vezérkari főnök nyilatkozata.

Sajtóhadiszállás, december 22. Conrad vezérkari főnök a következő érdekes nyilatkozatot tette egy olasz szerkesztőnek:

— A harc főszíntere most Lengyelország és Galicia. Itt fog megtörténni a döntés. Szerbia másodrendű akció, amelynek megoldása szintén északon dől el.

— Az olasz lapok azzal vádoltak engem, hogy Olaszország ellen irányuló katonai politikát űzök. Ez nem igaz. Én mint vezérkari főnök, csak kötelességemet teljesítettem, amikor gondoskodtam a monarchia összes határainak megerősítéséről.

— Teljes a bizalmam a hadsereghez, a mely bebizonyította, hogy nálunk nincsenek nemzetiségi különbségek, mikor az uralkodó hívó szava hallatszik.

HOLLANDIÁBAN VÁRJÁK AZ ANGOL ULTIMÁTUMOT.

Amsterdam, december 22. Az itteni illetékes körökben állandóan oly hírek járnak, hogy Anglia a legrövidebb időn belül elküldi Hollandiához ultimátumát. Az ultimátumban az angol flotta számára a Schelde torkolatán való szabad közlekedést kéri. Anglia ugyanis azt tervezi, hogy a németeket Antwerpenből a tenger felől flottája segítségével kiűzze. Egész Hollandiában egyhangú a vélemény, hogy Anglia ultimátuma esetén a válasz csak egy lehet: a legteljesebb elutasítás.

Keleti győzelmünk hordereje.

A „Norddeutsche Allgemeine Zeitung” erről ezeket írja: A lengyelországi hatalmas harcok a végső eredménye innen nem tekinthető át. Mindazonáltal a német nagy hadiszállásnak, valamint az osztrák-magyar vezérkarnak a hivatalos jelentései kipillantást engednek horderejére azoknak a harci eseményeknek, amelyek jelenleg keleten folynak. Nincs szükség részletező adatokra, hogy belássuk, miszerint az Észak-Lengyelországra és Nyugat-Galiciára kiterjedő nagy területen döntő harcok zajlottak le. A Szilézia és Pozen ellen nagy böbeszedűséggel hirdetett orosz offenzíva nemcsak összeomlott, hanem az ezen offenzívára csatasorba állított milliós orosz hadsereget az egész vonalon visszacsorítottuk. A német és az osztrák-magyar csapatok kitűnő vezetés alatt az elképzelhető legnagyobb teljesítményeket végezték; kitarításuk, bátorságuk és a végsőig menő odaadásuk ezen igazán szent háború történetében babérlevelet babérlevélre halmozott.

E világtörténelmi jelentőségű eseményekben biztos garanciánk van ennek a véres há-

borúnak a kimenetelét illetően, ami ezeknek a békebontóknak mindenkorra el fogja venni a kedvét attól, hogy nemzetek sorsával ilyen gonosz játékot űzenek.

Németország és Ausztria-Magyarország haderőinek ezen közös harcai egyúttal győnyörű győzelmei a fegyverbarátságnak, mely közöttük él. Hűséget hűségért: ezek az egyszerű szavak jellemzik azt a szellemet, mely Németországot és Ausztria-Magyarországot lelkesíti és arra képesíti, hogy ennyi ellenséggel szembeszálljon. Egy cél lebeg szemük előtt és ez a cél, népeik számára erőik kifejtésére az utat nyitva tartani; egy akarat tölti el őket, ez az akarat, magasztos feladatok megoldására ingadozás nélkül mindent latba vetni. Ebben a szellemben győzniök is kell.

Francia szociálisták tanácsa az orosz дума szociálista tagjainak.

A holland határról jelentik a *Lokalan-zeiger*-nek:

Viviani francia miniszterelnök ösztökélésére Sembat és Guesde szociálista miniszterek a дума szélső balpártjának a tagjaihoz sürgőnyt küldtek, amelyben felkérlik bajtársaikat, hogy hagyják abba a kormányuk elleni éles ellenzéki eszkedést és kövessék a francia és angol munkáspárt magatartását, mely szerint: Semmi belviszály, hanem egyetértés a háború befejezéséig, amelynek a szövetséges államok szociálistáinak a legsajátabb érdekében Németország legyőztetésével kell végződnie.

Bülow római missziója.

Róma, december 22. Itteni politikai, de különösen diplomáciai körökben a legélénkebb várakozással tölt el mindenkit az új német nagykövetnek, Bülow hercegnek megérkezése. Még sohasem fogadtak diplomatát ekkora tisztelettel és annyi reménykedéssel, mint most a német császár követét. Eltekintve attól a nagy személyes tisztelettől, amellyel Olaszország számottevő közvéleménye, különösen diplomáciája és arisztokráciája viseltetik Bülow herceg iránt, mindenki tisztában van azzal, hogy egy olyan súlyú politikusnak, mint Bülownak, Németország egykori mindenható kancellárjának Rómába való küldése a jelen viszonyok között nemcsak Olaszország nagy megbecsülését jelenti, hanem egyúttal módot és alkalmat ad arra, hogy Róma lehessen a diplomáciai központ, amely majd annak idején meginduló béketárgyalásokban a legfontosabb szerepet játszsza.

A hadban álló nagyhatalmak, Franciaország, Anglia és Oroszország számottevő diplomatákkal van Rómában képviselve. Ezek a diplomaták nagyrészt régi személyes ismerősei Bülownak. Csak természetes, hogy a királyi udvarnál való gyakori együttléti gyakoribb érintkezést fog közöttük is létrehozni. Azonkívül Bülow herceg felesége a legelőkelőbb olasz arisztokrata családhoz tartozik, a kinek római palotájában szokott találkozni az olasz és a nemzetközi diplomácia. Nagyon indokoltnak látszik tehát az olasz politikai világnak az a reménykedése, hogy Bülow herceg római küldetése elhatározó befolyással lesz a diplomáciai helyzet további alakulására.